

Juristkontakt

Unge jurister presses:

Kampen om overtiden

*Flytting av statlige tilsyn:
NJ spør etter gevinsten*

*Jenter med jerndisiplin:
Nonnen og Ms. Robinson*

– FORSTÅR UNDERDOMSTOLENE EIERSKIFTEFORSIKRING?

Kyrre Eggens doktoravhandling:

– Ensidig om ytringsfrihet

Kyrre Eggens doktoravhandling «Ytringsfrihet» foreligger nå. Avhandlingen bør absolutt gjøres til gjenstand for et kritisk søkelys.

■ Av advokat Per Danielsen

All rettslig grensdragning mellom ytringsfrihet og personvern vil måtte basere seg på en interesseavveining mellom hensynet til disse to grunnleggende rettigheter, veid opp mot hverandre. Forskerens oppgave vil da naturlig være å analysere hvilke retningslinjer domstolene bygger på eller bør bygge på, for så å presentere det for leserne.

Kyrre Eggen velger ikke et slikt selvsagt forskningsmessig utgangspunkt. Han stiller seg tvert imot ensidig på presens side og argumenterer nesten ensidig for ytringsfrihet, hvilket gjenspeiles allerede i forordet og innholdsfortegnelsen i avhandlingen.

Allerede i forordet skinner Eggens grunnsyn gjennom, i de mer faglige analyser. I en høyesterettsdom avsagt 11. juni 2002 frifant Høyesterett Nordlandsposten for injuriersøksmål anlagt av en håndballtrener. Høyesteretts begrunnelse er viktig. Som det heter i premissene, stod

det forhold at det eksisterte en boketter-synsrapport som injuriantene bygde på, «sentralt» i førstvoterendes begrunnelse, et syn de øvrige dommere sluttet seg til. Det bærende – sentrale – moment var altså at avisens reportasje sirklet rundt et offentlig dokument. Rettsutviklingsmessig fikk vi dermed ytterligere avklaring av hvor grensene går for gjengivelse av offentlige dokumenter. Det er i denne «kategori» rettsavgjørelsen først og fremst hører hjemme.

I Eggens analyse i forordet er imidlertid Høyesteretts eget sentrale moment fullstendig utelatt. Det er kort og godt ikke gjengitt. Tvert i mot analyserer Eggen avgjørelsen til inntekt for et syn som man på enkelte pressehold lenge har ønsket seg, men som selvsagt ikke bør slå gjennom: Avgjørelsen fremstilles som om den dreier seg om privatpersoners gjengivelse av andres injurier og at pressen nærmest fritt kan referere slikt. Det blir mildt sagt altfor enkelt.

Jeg påpeker ikke dette fordi jeg selv prosederte saken for håndballtreneren, hvilket opplyses av ordensmessige grun-

ner, men for at alle ved selvsyn kan se hvordan presentasjonen av høyesterettsavgjørelsen preges mer av et ønsket resultat enn objektivitet. Dette er avhandlingen på mange felter gjennomsyret av, men det var altså ikke nødvendig å gå lenger enn til forordet for å finne det første eksemplet.

Det finnes for øvrig flere eksempler på skjevhet i forordet. Det er her opplyst (s. 2) at Eggen i sin analyse ikke har tatt med avvísingsavgjørelsene i Strasbourg fra den senere tid. Dette er oppsiktsvekkende. Det er jo nettopp hvis man analyserer menneskerettighetsdomstolens begrunnelse for å avvise klager mot injuriedommer som åpenbart grunnløse opp mot avgjørelser som går motsatt vei, man kan finne den objektive balanse og begrunnelse for domstolens samlede vurderinger. Ser man bare på de tilfeller som er sluppet inn til behandling, blir det hele skjevt.

Det er et faktum at etter at Strasbourg-domstolen erklærte seg uenig med tre norske høyesterettsavgjørelser, er hele seks Artikkel 10-klagesaker mot

ap·rō·pōs' [translatørbyrå]

STATSAUTORISERT TRANSLATØR Marina-Christine Coïdan gratuleres med bestått translatøreksamen (norsk – fransk) fra Norges Handelshøyskole. Hun har fra før D.E.S. de Droit public, tilsvarende fransk juridisk embetseksamen.

Apropos Translatørbyrå AS Pb. 266 Sentrum • 0103 Oslo • Tlf. 22 47 44 00

